

Nr 5.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning från kyrkofonden för övertalig personal vid domänverket.

Genom en den 16 januari 1953 dagtecknad proposition, nr 27, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslagit riksdagen att besluta att kyrkofonden skall för år 1952 ersätta statens domäners fond kostnader för övertalig personal vid domänverket med 565 378 kronor 74 öre.

Genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen genomfördes år 1932 ett flertal betydelsefulla förändringar på skogslagstiftningens område. Sålunda utfärdades den 13 maj 1932 lag om häradsallmänningar (nr 107), den 10 juni 1932 lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden (nr 180) samt den 30 augusti 1932 ecklesiastik boställsordning (nr 400). Förstnämnda två lagar trädde i kraft den 1 januari 1934. Dagen för den ecklesiastika boställsordningens ikraftträdande bestämdes jämlikt kungörelsen nr 412/1932 till den 1 maj 1933.

De nya lagarna innebar, att betydande arbetsuppgifter, som dittills åvilat domänverket, överflyttades på skogsvårdsstyrelser, stiftsnämnder och andra organ. I samband därmed måste en väsentlig del av domänverkets personal lämna verkets tjänst. Spörsmålet om reglering av detta personalöverskott m. m. underställdes 1933 års riksdag genom propositionen nr 233. I denna förutsattes, att samtliga kostnader för övertalig personal skulle förskottas av domänfonden. De kostnader, som uppstod i anledning av organisationsändringar rörande enskilda skogar i lappmarkerna och häradsallmänningarna, skulle ersättas domänfonden genom riksstatsanslag, medan den kostnad, som belöpte å de ecklesiastika skogarna, skulle ersättas domänfonden ur kyrkofonden. Sistnämnda ersättning borde årligen fastställas efter förslag av domänstyrelsen. Propositionen föranledde i denna del ej någon erinran från riksdagens sida (skr. nr 269).

Principen, att domänfonden skall erhålla ersättning ur kyrkofonden för kostnader för avlönande av skogsstatstjänstemän, som blivit överflödiga genom införandet av den ecklesiastika boställsordningen, har jämväl kommit till uttryck i boställsordningens 69 §.

Jämlikt beslut av 1952 års riksdag (prop. nr 26; r. skr. nr 65) har föreskrivits, att kyrkofonden skulle ersätta domänfonden kostnader för övertalig personal vid domänverket för år 1951 med 544 768 kronor 35 öre.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 januari 1953 har *domänstyrelsen* hemställt, att kostnaderna under år 1952 för domänverkets övertaliga personal, tillhoppa 988 089 kronor 79 öre, måtte i enlighet med en inom styrelsen upprättad, i propositionen återgiven sammanställning till ett belopp av 565 378 kronor 74 öre ersättas domänfonden av kyrkofonden.

I propositionen har *departementschefen* anfört, att domänstyrelsens förslag överensstämde med principer, som riksdagen godtagit, och ej föranledde någon erinran från hans sida.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 12 februari 1953.

På tredje lagutskottets vägnar:

HUGO OSVALD.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Osvald, Nils A. Larsson, Lars Andersson, Ebbe Ohlsson, Sten, William Ohlsson och Georg Carlsson;

från andra kammaren: herrar Johansson i Torp, Levin, Utbult, fru Boman, herrar Nestrup, Andersson i Ryggestad, Hansson i Skegrie och Persson i Tandö.